

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів**

**Збірник тез доповідей
ІХ Міжнародної
науково-практичної конференції**

**«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ
І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»**

24-25 вересня 2015 року

Суми 2015

Погоджуємося з тезою, що головною метою будь-якого бізнесу, в тому числі і в сфері виробництва органічної продукції, є завоювання довіри – найважливішої частини успішного брендингу, причому не тільки з точки зору постачальників, але із точки зору покупців.

Аналізуючи дану інформацію правомірно зробити висновок, що органічна продукція зміцнюватиме свої позиції на ринку, при умові фінансової спроможності населення та поліпшенню якості виконання функцій контролю держави на споживчому ринку, для унеможливлення омані споживачів.

1. Психология маркетинга и рекламы / Клаус Мозер. Пер. с нем. – Х. : Изд-во Гуманитарный Центр, 2004. – 380 с.

2. Психология рекламы / А.Н. Лебедев-Любимов. – СПб. : Питер, 2007. – 384 с.

3. Органік бізнес-довідник України (2014 рік) / – Mode of access:

<http://www.ukraine.fibl.org/index.php>

Близнюк О.А., Солдатова Ю. Г.

ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

(м. Красноармійськ)

ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ В ПРОМИСЛОВОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ

Промисловий сектор України відіграє важливу роль у формуванні національного добробуту. За цих обставин виникає необхідність пошуку додаткових резервів підвищення ефективності функціонування промислового сектору. Одним із важливих резервів в сучасних умовах є активізація та підвищення експортно-імпортних операцій, орієнтованих на забезпечення зростання обсягів реалізації продукції та покращення фінансово-економічних результатів господарювання. При вирішенні даних питань суб'єкти господарювання промислового сектору зіштовхуються з рядом загроз, вплив яких спричиняє негативний вплив на економічні параметри діяльності, що викликає зниження рівня економічної безпеки. Тому метою роботи є здійснення аналізу експортно-імпортних операцій в промисловому секторі України та виявлення основних проблем удосконалення експортно-імпортних операцій, а також пошук шляхів підвищення їхньої економічної безпеки. Відповідно до мети поставлені такі завдання: виявити сутність та загрози економічної безпеки; проаналізувати вплив розвитку промисловості на економічну безпеку України; виявити проблеми і шляхи удосконалення економічної безпеки

експортно-імпортних операцій. Об'єктом дослідження роботи є промисловий сектор, який здійснює експортно-імпортні операції в процесі забезпечення економічної безпеки. Предметом дослідження є систематизація економічного інструментарію підвищення економічної безпеки експортно-імпортної діяльності промислового сектору України.

Економічна безпека – стан економіки, при якому забезпечується досить високе і стійке економічне зростання; ефективне задоволення економічних потреб; контроль держави за рухом і використанням національних ресурсів; захист економічних інтересів країни на національному і міжнародному рівнях, що включає механізм протидії внутрішнім та зовнішнім загрозам [1, с. 309]. Найважливішим видом економічної безпеки є промислова безпека, яка забезпечує економічне зростання держави та підвищення позицій на ринку, в тому числі її експортний та імпортний потенціал. Структура промислового сектору України характеризується переважною присутністю суб'єктів господарювання, що відповідають третьому і четвертому технологічним укладам. Основою цих укладів є металургійна, хімічна, легка промисловість, паливно-енергетичний комплекс, більшість галузей машинобудування (їх частка становить близько 95%). Частка п'ятого і шостого технологічних укладів (електронна промисловість, обчислювальна, волоконно-оптична техніка, програмне забезпечення, телекомунікації, інформаційні послуги, біотехнології) оцінюється на рівні близько 5%. Значну частину промислових підприємств займають малі підприємства, кількість яких за 2014р. складає 87,9% до загальної кількості підприємств відповідного виду діяльності [2, с. 87]. Домінуючими галузями промисловості України є добувна, харчова і машинобудування, сумарний внесок яких складає 60%. Найбільш значними торговими партнерами України з експорту товарів за 2014 рік є: Італія (15,4%), Російська Федерація (13,3%), Туреччина (10,4%). Основу експорту товарів складають недорогочінні метали та вироби з них – 76,3%. Імпорт товарів здійснюється з країнами: Російською Федерацією (16%), США (12,2%), Китаєм (11,6%). В товарній структурі імпорту переважають мінеральні продукти – 46,8% [3].

Отже, в зовнішній торгівлі України з іншими країнами проявляються такі проблеми, як: економічна і військово-політична криза; нестабільність законодавчої бази; складні митні процедури; низький рівень розвитку фінансового сектора та ринкових інститутів. Основні проблеми необхідно вирішити таким інструментарієм, що відповідає макрорівню і має більш інертний характер прояву: стимулювання експортного потенціалу через захист внутрішнього ринку; залучення іноземних інвесторів; налагодження надійного

митно-тарифного регулювання. Окрему увагу при забезпеченні економічної безпеки експортно-імпорتنих операцій промислового сектору слід приділяти внутрішнім факторам, які знаходяться в сфері компетенції власне суб'єкта господарювання і мають більш швидкісний характер прояву, до яких слід віднести: поліпшення якості продукції, її енерго- та матеріаломісткості, укладення ефективних договорів, врахування світової практики ціноутворення, що забезпечить встановлення конкурентних цін на продукцію промисловості.

1. Голіков І. В. Сутність та еволюція поняття економічна безпека / І.В. Голіков // Проблеми економіки. – 2014. – № 1. – с. 309-314.

2. Митяй О.В. Вплив економічних ризиків на фінансову безпеку підприємств / О.В. Митяй // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. – 2013. – № 4 (9). – С. 87-92.

3. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]- Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Божкова В.В., Носонова Л.В.
Сумський державний університет

ВИБІР СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Ключовою складовою довготривалого успіху підприємств є вибір ефективної стратегії розвитку, яка комплексно буде враховувати вплив факторів зовнішнього та внутрішнього середовища функціонування підприємства, особливості економічних процесів та їх тенденції, спрямованих на стабілізацію діяльності в майбутньому.

Динаміка росту машинобудівних підприємств України значною мірою залежить від економічного стану держави та стратегічного планування її розвитку. В умовах кризи та відсутності комплексної програми розвитку галузі необхідно змінити підходи до вибору стратегій розвитку підприємств і одним з напрямків таких змін може бути запозичений зарубіжний досвід, але впроваджений з урахуванням національних особливостей.

На жаль, більшість підприємств машинобудівної галузі використовують застарілі технології та обладнання з високими витратами на енерго-, ресурсо- та працездатність виробництва. Для покращення позицій вітчизняних товаровиробників та машинобудівної галузі в цілому апіорі необхідно застосовувати нові технології виробництва й модернізовані управлінські процеси та рішення. Але напрямки цих змін потрібно визначати на основі результатів глибоких досліджень, найважливішим при проведенні яких є оцінка потенціалу